

Fem og Halvfjerdsindstyvende Møde.

Lirsbagen den 11te Mai Kl. 1 $\frac{1}{2}$.

Protokollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Formanden: Fra Folkethingets Formand har jeg modtaget til Forelæggelse i Landstinget Forslag til Lov angaaende en forhøjet Ligning til nogle af Amternes Skolefonds. Forelæggelsen sker herved. Exemplarer af Lovforslaget ville blive omdelte.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Bands Afledning og Afbenyttelse.

(Lovforslaget findes i Tillæg C Sp. 457, 3die Behandling i Folkethinget findes i dettes Lødende Sp. 5399).

Sagen fattes under Forhandling.

Indenrigsministeren (Skel): Det er i mine faldende, at dette Lovforslag ved Behandlingen i det andet Thing er undergaaet betydelige Forandringer, og at navnlig Ordningen af Stoffet i den første Afdeling er vidt forskjellig fra den Ordning, som indeholdtes i det Lovforslag, der blev forelagt for det andet Thing i indværende Samling, og som var i væsentlig Overensstemmelse med Lovforslaget, saaledes som det i forrige Samling udgik fra dette Thing. Denne betydelige Forandring med Hensyn til Ordningen af Stoffet har sin Grund i en Realitetsforandring i Loven, der er af ikke ringe Betydning, idet man nemlig har givet Bandyndsmandsinstitutionen en udvidet Virksomhed ved at henlægge til dens Behandling alle Sager, som angaa de mindre, offentlige Bandynd. Som Grund til den derved skete Forandring har man anført, at, medens man vel saae nogen Betyrrelse for en i formel Henseende bedre Behandling af sige Sager ved at henlægge dem til

11te Mai.

Landvæsenkommissionerne, har man troet, at den større lokale Kundskab og i Forbindelse dermed ogsaa den større Personalkundskab og den større Evne til at kunne mægle mellem de stridende Parter, som man maatte formode at være tilstede hos Bandyndsmændene, der ere bekendte baade med Folk og Forhold i de paagjældende Egne, vilde veie op mod de større Evner, den større Indsigt, som man maatte vente at finde hos Landvæsenkommissionen. Men en væsentlig Hovedgrund for den tagne Bestemmelse var ogsaa Hensynet til det Økonomiske, idet man frygtede for, at Benyttelsen af Landvæsenkommissioner paa dette tidlige Stadium med Hensyn til de mindre Bandynd vilde medføre for store Bekostninger, i Særdeleshed for Kommunerne. Jeg har ikke været uden væsentlige Betænkneligheder ved at gaa ind paa den Forandring, som saaledes er vedtagen af det andet Thing, idet jeg har næret ikke ringe Tvivl — og jeg vil tilstaa, at denne Tvivl endnu ikke er hævet — om Bandyndsmændene ville være istand til at gjøre Fyldest med Hensyn til Afgjørelsen af alle de Forretninger, som ifølge Lovforslaget skulle henlægges til dem. Det er vel sandt, at Bandyndsmændene i visse Henseender medbringe Forudsætninger, som kunne gjøre dem vel skikkede til at lede og jevne de smaa Spørgsmaal mellem de paagjældende Beboere, men det er ligesaa vist — og det er en Erfaring, som flere af os maa have gjort —, at det er overmaade vanskeligt for mange af dem at bringe Forretningerne i Pennen, hvad enten det er et Forlig, der skal nedskrives, eller en Kjendelse, der skal afgives, og jeg er ikke uden Frygt for, at de Vanskeligheder, der kunne opstaa deraf, i Særdeleshed med Hensyn til Fortolkningen af, hvad der er det Afgjørende ved den paagjældende Forretning, paa senere Stadier kunne fremkalde maafte ikke saa faa Ulemper. Imidlertid har jeg ladet mig berolige ved, at der dog er en Begrænsning for, hvad man har overladt til Bandyndsmændene paa de Omraader, man har henlagt til deres Afgjørelse, idet de nu dog skulle være henviste til kun at beskæftige sig med Sager af almindelig og jevn Natur, og hvis der foreskalder en Sag, som kræver større Indsigt eller en grundigere Behandling, saa vil den allerede i første Instant overgaa til Landvæsenkommissionens Behandling. Dette i Forbindelse med — og dette Sidste er jo det Væsentlige —, at jeg anser det for en ligefrem Betingelse for at